

Klicperova: každý něco pro vlast  
(Klicperova)

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA  
odbor výstředkové služby  
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

## VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

23 III. 1983

### Před premiérou

„Mezi ochotníky pražskými nad jiné vynikal mladý Klicpera. Neměl sice zvláštního nadání hereckého, ale měl veliký záměr: samojediný stvořiti, takřka ze země vydupati původní dramatickou literaturu českou,“ píše ve svých Dějinách české literatury prof. Jaroslav Vlček. Před premiérou veselohry Každý něco pro vlast jsme se zeptali zasloužilé umělkyně Štěpánky Ranošové:

— Jak se mu to podle vašeho názoru podařilo?

„Nejsem divadelní teoretik, ale myslím, že dobře. Jako herečka mohu říci, že jeho ryze české postavy a figurky na jevišti dodnes žijí, diváci se na Klicperových hrách baví a jsem

ráda, že v Roce českého divadla dramaturgie naší scény zařadila jeho satiru na vlastnění, byl i v poněkud nezvyklé montáži s Veselohrou na mostě. Mám českou klasiku ráda, dala mi celou řadu jadrných ro-

# Každý něco pro vlast

lí. S Klicperou jsem se poprvé setkala na ostravské scéně v roce 1946 jako mladá herečka právě ve Veselohře na mostě, v níž jsem tehdy hrála krásnou roli Popelky. Myslím, že diváci se nudit nebudou, na jevišti se zpívá i tančí, ale především s chutí hrajeme.“

Pro Marcelu Pavlasovou, mladou členku činohry Petra Bezruče, je to však s Klicperou setkání první:

— Ani na brněnské JAMU jste nehráli některou z jeho aktovek?

„Budete se divit, ale nehráli. Asi našim profesorům, stejně jako nám studentům, připadal jako vousatý klasik. Ale není

vlast. S režisérem Františkem Kordulou pracuji podruhé. Právě od něj jsem dostala svou vůbec první roli na divadle. Byla to v roce 1981 Madléna v Mušketýrech po třiceti letech. Jeviště jsem objevila přes dětský rozhlasový pěvecký sbor, vystudovala gymnázium a JAMU. Stále ráda zpívám, na jevišti mám ráda pohyb, a to všechno režie zahrnuje do konečného tvaru inscenace.“

Premiéra představení Každý něco pro vlast je v pátek 25. března na scéně činohry Petra Bezruče. Hru upravil a režii má František Kordula. V hlavních rolích uvidíme Otakara Pražnera, Janu Postlerovou, Alenu Tománkovou, Jiřího Zacha, Ladislava Brücknera a další členy souboru. Scénu i kostýmy navrhl Vladimír Soukenka j. h.

(mt)

*Klicpera, Každý něco pro*

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA  
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 76

## VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Nová svoboda, Ostrava

12. 4. 1969

„Každý něco pro vlast“ trochu jinak

# Klicpera klasický i současný

„V počátcích našeho obrození se česky mluvilo pouze na venkově a ve městech pouze ti nejdrobnější řemeslníci. O kom a pro koho jsme měli tedy česky psát, než pro ně a o nich. Nesnadné bylo prošlapávat cestu českému vlastenectví a českému jazyku! Než ale, začít bylo třeba!“

Tak znějí úvodní slova prologu Václava Klímenta Klicpery v jeho hře Každý něco pro vlast, v připravované premiéře činohry Petra Bezruče Státního divadla v Ostravě. S režisérem FRANTIŠKEM KORDULOU jsme krátce hovořili:

Na scéně P. Bezruče pracujete již po druhé. S úspěchem se hráli Petrovovi Mušketýři pu třiceti letech, nyní inscenujete Klicperovu hru Každý něco pro vlast, kterou jste volně upravil podle jeho textů. — V čem spočívá vaše úprava?

„Dosavadní úpravy hry jsou poplatné době svého vzniku. Hlavním znakem naší inscenace je navázat kontakt s mladým divákem, přiblížit mu maximálně tvorbu V. K. Klicpery, jeho osobnost i jeho význam pro zrod českého divadla. Proto jsme propojili původní text hry se zkrácenou podobou Veselohry na mostě, kterou hraje naše jako „divadlo na divadle“, a rozšířili

původní dramatické texty i o Klicperovu prózu. Pokud se nám náš záměr podaří, měl by si mladý divák utvořit dojem o životnosti jeho díla i jeho myšlenek, jež mají určitě co říci i současníkům. Maloměstství, touha po majetku, falešné vlastenectví, nesmyslnost válek — to vše je platné i pro dnešek.“

OTAKAR PRAJZNER vytváří roli V. K. Klicpery a je i asistentem režie. Jak se cítíte v postavě klasika?

„O to právě jde. Jako V. K. Klicpera na jevišti nejsem vousatým klasikem, ani váženým profesorem, ale nadšeným hercem a autorem českého ochotnického divadla. Zpívám, tančím, hraji i na trumpetu. Procházejím celým představením, přibližuji divákovi dobu, kdy dílo vzniklo, dobu éry Štěpánkovy, Chocholovského i začínajícího Tyla, kdy česká řeč pronikala na jeviště. Texty na lidové písničky jsou převzaty z úpravy E. F. Buriana, celý soubor roztačil choreograf Zd. Prokeš. Domnívám se, že styl hudebního divadla na scéně činohry probudí zájem mladých diváků o českou klasiku právě v Roco Českého divadla.“

Premiéra je v pátek 25. března na scéně činohry Petra Bezruče. (H1)